

1. Vánek zlaté klasy hladí
a z dálky září bílé šaty svatební,
mák s modrou chrpou ladí
a já na cestě dříve plné kamení.
Sám v údivu si šeptám:
Tak tudy jsem chodíval každý den.
a pak se nahlas zeptám, jak tenkrát zase breptám:

"Mám radost, že jsem zůstal jaký jsem."
2. Vždyť já vím, jak sláva voní,
kdy slunce chodí spát a hvězdy vstávají.
Jak cinká postroj koní
a za letní noci zdi domů sálají.
Žár měmí barvu slívám
a když mráz začne kouzlit do oken,
sníh pláň polí odívá, a tak se kolem dívám,
mám radost, že jsem zůstal jaký jsem.
3. Nespěchám jak se sluší
a proč taky, když chci se dobře podívat
na krásu, která vzruší
a pak si o ní třeba s dětmi povídat.
Objevit kytku v lomu
prásknout sebou pod na holou zem.
Přemýšlet, jak z vás teď komu prozradit, že díky tomu,
mám radost, že jsem zůstal jaký jsem.

Přemýšlet, jak z vás teď komu prozradit, že díky tomu,
mám radost, že jsem zůstal jaký jsem.

Mám radost, že jsem zůstal jaký jsem.